

עמוס בן גרציה ז"ל
עמראללה בן חנוכה ז"ל
עדנה בת שוקת ז"ל

גיליון
5

העלון נכתב על ידי תלמידי השיעור הירוקי.

הרב שי עובד שליטי"א
ראש כולל "חיים שאל" ע"ש מרן החיד"א זיע"א

בית עובד

סוד הארת סוכות והאושפיזין הקדושים לחיי המעשה בפועל

סוד הארת סוכות

ארבעה ימים בין כיפור לחג סוכות, שזה גם כן, באותם ימים שזה ימי חול, זה גם בחינה של חסדים שנכנסים. זה מתנתא לעילא

ביום הרביעי נכנסים שני חסדים, שזה החסד העליון, ולכן זה יום טוב. על ידי ההמשכה שאנחנו עושים עם ארבעת המינים, נתקן הדעת. אנחנו זוכים לתקן את הדעת, אנחנו עושים הולכה, לדעת העליון, ששם היה הפגם. עושים המשכה, אז הדעת מתחיל להתקן. ואז אתה נכנס לסוכה, כיוון שאתה מתקן בדעת, אז אתה זוכה להיות כמו דור דעה, בחינת דור דעה.

ואז ממילא הסוכה עצמה היא כנגד שבעת ענני כבוד שזכו לזה בדור מדבר, שהם תיקנו את הדעת, ואתה זוכה, כמו שהיה במדבר שהם זכו לתיקון הדעת ופסקה מהם זוהמת הנחש, זה הבחינה של חג סוכות. זה הבחינה שאדם נמצא בתוך הסוכה עצמה. לכן הרב פלאג'י כותב¹, הביא אותו כף החיים סימן תרל"ט, שמי שיושב מחוץ לסוכה, והוא יכול להיכנס לסוכה, נענש על ביטול מצוות עשה.

אז זה העניין של הסוכה עצמה. עכשיו, מכיוון שהסוכה היא מקום כל כך גבוה, וזה נקרא צלא דמְהִימְנוּתָא, שעצם הסוכה זה בעצם עילא, רבנו האר"י כותב, אתה זוכה, ש'מאלו תחת לראש'י, זה כל הימים שעד חג סוכות, 'ימינו תחבֵּקני', זה הכוונה חג סוכות עצמו.²

כתוב שהדור שיצאו ממצרים והיו במדבר נקראים "דור דעה". למה הם נקראים דור דעה? רבנו האר"י בדרוש פסח מביא, שאדם הראשון פגם בדעת, הוא אכל מעץ הדעת, ואז 130 שנה הוא הוציא קרי, ונהיה פגום בדעת. מי ירד לתקן את התיקון של אדם הראשון? דור מדבר

אומר רבנו האר"י, הם ירדו למצרים, עברו שם את כור הברזל של המצרים, כשהגיעו למדבר הם נקראו "דור דעה". דור דעה על שם שהם תיקנו את הדעת. ממילא פסקה מהם זוהמת הנחש בהר סיני, כי הם זכו לתקן את החטא של אדם הראשון, אז הם זכו להיקרא דור דעה שתיקנו את הדעת, ופסקה מהם זוהמת הנחש, מה שהנחש הטיל את הזוהמה שלו בחווה, הם נתקנו לגמרי.

כשהם זכו לתיקון הזה, מה שלח להם הקדוש ברוך הוא? שבעה ענני כבוד. מרן כותב בסימן תרכ"ה, אדם נכנס לסוכה מה צריך לכוון? צריך לכוון שבעה ענני כבוד. למה שבעה ענני כבוד? מה הסיבה? מי שעושה את ההמשכה של ארבעת המינים של רבנו האר"י, הוא נכנס לסוכה, הוא נכנס לשבעה ענני כבוד, הוא מתוקן בדעת, ופוסקת ממנו זוהמת הנחש.

ולכן הוא יכול לקבל את שבעת האושפיזין איתו ביחד לשבת, והוא זוכה להיכנס למעון צלא דמְהִימְנוּתָא של הבורא יתברך. אחרי שעברנו את הנסירה של ראש השנה, עשרת ימי תשובה, והטהרה של יום הכיפורים, יש עוד

1 לא לקחת את זה להלכה למעשה, לא לעשות ככה כמו שאני אומר עכשיו.

2 הוא מסביר גם כן את השבעה טפחים. למה הסוכה היא שבעה טפחים על שבעה טפחים, וגם כן כנגד שבעת המינים. אז הגודל של הסוכה עצמה, והטפח זה כמו המרפק, וזוכה ממש לחיבוק מאימא עילאה. איפה שזכינו לעלות ביום כיפור להיטהר, אתה זוכה שבעה ימים להיות בחיבוק עם אימא עילאה.

להבין את מעלת הסוכה!

גבוה שיש זהירות אפילו להכניס גוי לשמה, חיה טמאה וכן על זו הדרך- זה מראה את מעלת הסוכה.

תשמעו רבותי, לנו אין עיניים לראות. אנחנו לא רואים את הדברים. אבל רבותינו הקדושים ראו, ראו את האושפיון, ראו את האבות, ראו את השכינה ששורה שם, אז הם כאב להם על כל דבר. היה להם כאב, הם הרגישו את הדבר. אנחנו אין לנו הרגש, אז לא אכפת לנו להכניס לשם כל מיני דברים.³

לכן הרב פלאג'י כותב לא להכניס גוי לסוכה. עוד הפעם אני חוזר, אני עכשיו אומר רק דברים לא להלכה. להלכה, אם נגיד אדם הזמין את ההורים שלו, והאבא הגיע עם הדוד או הדודה שהם עם עובדת זרה או עובד זר והוא נכנס לסוכה, זה לא נקרא שהוא הזמין אותו, הוא בא מעצמו. הוא לא פוגם את הסוכה. מה שכתוב ששבעת האושפיון בורחים וכולי, לא מדובר שנכנס הגוי שאתה, הוא בא כדי לעזור לאיזה יהודי, אתה עושה מצוות הכנסת אורחים, לא על זה מדובר. מדובר שאתה יש לך חבר גוי והזמנת אותו בכוונה לסוכה. אבל כן, עצם זה שהסוכה היא מקום כל כך

לא להיות עמי הארצות!

כמובן, אם היא באה ממש בפריצות גמורה, אז תבקש ממנה, תגיד יש לנו פה ילדים, הבעל פה וכו', אבל אם היא באה עם הטלפון שלה בתוך התיק, היא באה עם בגד קצת צמוד, קצת קצר, אז תשב קצת בזווית. היא גם צריכה לדעת לכבד, אבל צריך לדעת, הכל מתון-מתון. הזמינו אותך לסוכה שהסוכה פסולה, ויש לך מנהג שאתה מחמיר לא לאכול מחוץ לסוכה שום דבר. נכון, יש השפעות בסוכה, יש דברים בסוכה, והסוכה הזאת היא פסולה. אבל דרך ארץ קדמה לתורה. בסדר, חמץ לא יודע לעשות סוכה. אולי הוא עשה סוכה ואתה עם הארץ, לא יודע הלכות סוכה. זה גם מצוי היום הרבה.. חכם בן ציון קשר את הסוכה עם אזיקונים. אזיקונים, הסוכה כשרה לכתחילה. כל הסכך שלנו לא עף ברוח מצויה. ולמה באו אזיקונים? זה סתם להחזיק בעלמא. היא כשרה לכתחילה הסוכה הזאת. אפילו סוכת פרגולה מסמרים. אנחנו לא מקילים בזה, אבל חזון עובדיה עמוד ל"ו כתב להקל בזה! למה הוא כתב להקל? הוא מכיר את הצרות של הדור, אנשים עמי ארצות.

יש סוכה שאדם הכניס אותה לתוך החצר וקשר אותה עם סדינים. מה הדין של הסוכה הזאת? אחד אומר לא, זה סדינים, אין לבד, היא פסולה. לא נכון! בתוך החצר, הסדינים קשורים טוב. בילקוט יוסף החדש כתב להכשיר אותה. לא נגד חזון עובדיה. זה בתוך חצר. אז אדם לא יהיה עם הארץ. אל תעשה מחלוקות, אל תעשה מריבות!

שיעור שעבר דיברתי בזה⁴, שיש אנשים שיש להם חוכמה בלי יראה. דיברנו שצריך להקדים את ה'-ל-ה', ה'-ל-י', זה חוכמה וה' זה יראה.

במה דברים אמורים? למשל, אדם שמע באחד השיעורים שמי שנכנס עם אייפון לסוכה הוא מטמא את הסוכה והוא פוסל את הסוכה והורס את הקדושה.. אז הוא אומר לא, אם יבואו עם אייפון לסוכה אני לא אבוא ועושה בלאגן. זו טיפשות, זה אנשים עמי ארצות, וגם מי שדורש את זה צריך לדעת איפה לדרוש את זה. כל הסוכה זה "כל ישראל ישבו בסוכה אחת", זה חג של קירוב הרחוקים, זה חג שאנחנו צריכים לקרב!

איך אומר הזהור? מי שלא מכניס אורחים לסוכה שלו, האושפיון בורחים משם. למה הסוכה כשרה כבר בשבע על שבע טפחים? יש לך את השבע על שבע שלך. זהו. מה קשור עכשיו אם ההוא יושב עם אייפון, אתה לא רוצה לבוא לסוכה? מה זה הקשר בין שני הדברים? מה אתה פוגע ויוצא?

היום בצהריים דיברו איתי, על אבא שאמר אם שתי הבנות שלו יבואו לסוכה אז הוא יוצא מהסוכה, בטענה שמצטער פטור מהסוכה, כי יש להן אייפון. מה זה קשור, ריבונן של עולם? ככה אתה חושב לקרב אותם? איזה אנשים מסכנים, איזה אומללים. זה חג סוכות לצער את האישה, את הילדים? אנחנו לומדים דברים נפלאים, דברים גבוהים, אבל כשזה יורד לקרקע צריך לדעת להתנהג בחוכמה, שתהיה יראת שמיים. יראת שמיים זה לחייך לכולם, לאהוב את כולם!

3 הזהור כותב שאנחנו צריכים להזמין את שבעת האושפיון, ועוד אומר הזהור: בְּשַׁעֲתָא דְּבִר נֶשׁ יְתִיב בְּמִדְוָא דָּא, צִלָּא דְּמִהִימְנוּתָא, שְׂכִינְתָּא פְּרָסָא גְדִפְהָא עָלֶיהָ מְלֵילָא. אתה נמצא בבחינה שהשכינה כביכול פורסת את הכנפיים עליך
4 השיעור נמסר בבית המדרש בשיעור היומי ולא הועלה על גבי הכתב עד כה.

נהיית החוזה מלובלין?!

לסבול אותו? מה נהיית לי פתאום? הבן אדם למד קצת דברים, עכשיו הוא מרגיש שהוא החוזה מלובלין. כאילו בד' אמותיו תמיד יטמאו אותו. איזה שטויות אלה, איזה הבלים אלה. **אנשים השתבשו על כל הדעת שלהם. זה ככה היהדות שלנו? ככה אנחנו מרחיקים את הקרובים! זו לא דרכה של תורה.**

כל העניין שאנחנו לומדים, ההשפעות וההמשכות, זה כדי שאדם ידע מה המעלה של הימים האלה, של ארבעת המינים, אבל מפה לבוא ולעשות עכשיו מחלוקות ולבוא לידי גאוה, זה לא, זה כן, זה אני לא יושב איתו, מי אתה בכלל? אתה לא תשב איתו. מי אתה? הקדוש ברוך הוא 70 שנה סובל אותו, אתה שתי דקות פתאום אתה לא יכול

החזון איש - סוכה זה לא בית סוהר!!

קדמה לתורה. תהיה בן אדם קודם כל. אחר כך כל זה יכול לפעול כך.

השם יתברך, הוא כל כך אוהב אותנו, והוא רצה לעזור לנו בתיקון. אז הוא נתן לנו את ארבעת המינים, שנוכל לעשות המשכות של החסדים מהדעת, לתקן את הבחינה של כל חג השניים שלנו. הוא נתן לנו את הסוכה, שזה בעצם גילוי של שם הוויה בעולם. אנחנו זוכים לבירור אדיר, זוכים לדביקות גדולה.

אנחנו לומדים כדי לדעת שיש השפעות, יש דברים גדולים, דברים נפלאים, אבל דרך ארץ קדמה לתורה. כמו שהחזון איש כתב, אם אדם ילמד איזה דברים עצומים ונשגבים יש בסוכה, אבל אומר החזון איש - סוכה היא לא בית סוהר. זו הגדרה ליטאית, אמיתית. **זה בית סוהר? זה חג!**

אשתך רוצה קצת לנסוע, קצת ללכת. בסדר, תהיה חצי חצי. הוא אומר לא, יש השפעות בסוכה. אתה משובש! זה השפעות מהקליפה.. אדם צריך דרך ארץ, שוב, **דרך ארץ**

שבעת האושפיזין הקדושים

למטה, אז מה אכפת להם, יש להם אותה הרגשה. הם בצילו של הקדוש ברוך הוא. תגיד להם בואו, יש פסח פה? הם יגידו לך תעשה פסח לבד..

פורים, חנוכה, מה יש להם לחפש פה? הם עם השם יתברך, נהנים מזיו השכינה, אבל בסוכות, שהשם יתברך יורד, שם הוויה יורד, משתלב בשם אדנות⁵, כשיש את השילוב הזה, האבות מוכנים לרדת. כשהם יורדים, הם באים לתת לנו מתנות. הם לא באים סתם. אושפיזין לא בא לביקור, הוא בא לתת לך את ההשפעה שלו. אם אתה מקבל, אתה רוצה את ההשפעה שלו, הוא ייתן לך. אתה לא רוצה, לא צריך. זה החשבון שלך.

ואז השם יתברך אמר, אם כבר אני לארג' איתם, אם כבר אני ככה הולך איתם על כל הקופה כדי לתקן אותם לגמרי, אני גם אשלח להם את שבע האבות. שולח לנו את השבעה רועים. באמת, השבעה רועים לא יורדים בשום חג. הם נמצאים במדור העליון. מה יש להם לחפש בעולם הזה? אפילו מלאכים לא רוצים לרדת לפה. אבל כיוון שהסוכה זה כמו מדור של מעלה, לסוכה הם יורדים!

איזה דבר נפלא! בפסח אין סוכה אז הם לא יורדים בפסח. בסדר, יש מצות, יש הגדה, אבל אין מה לחפש פה. חג שבועות, מתן תורה, זה עדיין לא מדור של מעלה. חג סוכות זה מדור של מעלה. אומר החוזה מלובלין, בחג סוכות שמדור של מעלה יורד

יום ראשון - אברהם אבינו

אומר הזוהר "ובעי למחדי למסכני. מאי טעמא? בגין דחולקא דאינון אושפיזין דזמין - דמסכני הוא. והוא דיתיב בצלא דא דמהימנותא וזמין אושפיזין אלין עלאין אושפיזי מהימנותא - ולא יהיב לון חולקוון". למי הוא לא נתן את לתת את החלק שלהם? לעניים. שנאמר "אל תלחם אֶת לָחֶם רֵעֶ עִינְךָ". הוא מוצא שהשולחן הזה מה הוא? ריק. והקדוש ברוך הוא רואה שהאבות בורחים. שם הוויה רואה שהאבות ראו שהבן אדם הזה אבוקמונה, קמצן, חושב רק על עצמו, אומר הקדוש ברוך הוא, עליו כתיב: "וְיָרִיתִי פָּרֶשׁ עַל פְּנִיכֶם, פָּרֶשׁ חֲגִיכֶם", ולא חגי!

ביום הראשון מגיע אברהם אבינו. איך מקבלים את ההשפעה של אברהם אבינו? אברהם זה חסד. אז בא אברהם אבינו לסוכה, אומר הזוהר פרשת אמור דף ק"ג: אברהם בא והוא רואה אם אתה השתדלת להיות כמוהו, ואיך השתדלת להיות כמוהו? חסד. הכנסת אורחים היום? אם אברהם אבינו בא, ורואה שאין אורחים. הו אומר אה, זה לא משלנו. מערב רב זה. ועוזב את הסוכה. הוא גם אומר לשאר הרועים, ליצחק, יעקב, משה, אהרון, יוסף, דוד: "ששש, אל תיכנסו פה. אחורה פנה, קדימה". לברוח מפה מהסוכה הזאת.

5 אדנות זה בעולם הזה, שם הוויה עולם הבא, כמו שהגמרא אומרת.

חושב שהכל זה הצגות. אתה לא מאמין בזה באמת, אז הוא לא יכנס לסוכה שלך. אבל תעשה לו כיסא מכובד עם מפה יפה, תזמין אותו. הזוהר שם אומר, צריך לעמוד בכניסה של הסוכה ולהזמין אותם. עולו אברהם, עולו עימיה, יצחק, יעקב, תזמין אותם, אז הם יבואו. לא תזמין, לא יבואו.⁷

ואז תלמד קצת מהתורה שלו. תנסה להידבק במידות שלו. תחשוב בעצמך במוחין. עכשיו אתה עשית את ההמשכה עם הלולב, נפתח קצת הדעת. עכשיו תחשוב בעצמך איך אני מרבה חסד. איך אני עושה חסד עם האישה בחג הזה. איך אני עושה חסד עם המשפחה שלה. איך אני עושה חסד עם הקרובים, עם העניים. זה אברהם!

הפלא יועץ כותב, אם משחקים קמר, קלפים, אז הוא בורח. ולא דווקא קלפים. אבל מותר בסוכה לדבר דברי חולין, לא להיות עמי ארצות! לא לגעור בילדים ובמשפחה וחמיר.. מותר לדבר בטלפון בסוכה. **אתה רוצה להחמיר, תחמיר לעצמך. אל תהיה חסיד שוטה.** חסיד שוטה זה מחמיר לכולם מה שזה חומרה. חומרה רק לעצמך תחמיר.⁸

אם הילדים משחקים את המשחקים שלהם, זה מותר, זה מצווה. יש להם את כל הקלפים האלה של הרבנים, של השאלות בהלכה. אדרבה, למה לא? שהאישה משחקת איתם ואבא לומד. מצוין, אין בעיה עם זה.

מה זה החג שלי? אתה תדאג לעניים. אז ידוע, שאם אין לך עכשיו להזמין עניים, אל תהיה קמצן, תתן סעודה כל יום. לא רק ערב חג. כל יום תיתן סעודה לעני. משהו שאל אותי, כמה? ענתי לו, לפי מה שיש לך. אברך ייתן 20 שקל. אחד 50. אחד יש לו יותר, 200. אחד, תן 1,000 שקל ליום. יש לך, אתה נוסע על אוטו ב-300, 400, אתה משפץ כל שלוש שנים. תן 1,000 שקל. שהאבות לא יברחו לך מהסוכה. כל אחד ייתן לפי מה שהשם חנן אותו.

אז בא היום הראשון, אברהם אבינו. אברהם משפיע חסד. אם אתה זוכה לקבל את ההשפעות של אברהם, לעשות קצת התבודדות, קצת בנפש שלך להרגיש שאברהם נמצא פה עם השבעה רועים, והוא בא להשפיע ולתת, ולבקש מהשם יתברך, אז כותב רבנו ר' אתה מתחיל פתאום להרגיש אהבת השם, אהבת ישראל. אתה מרגיש פתאום שעכשיו בא לך לפתוח את כל האוצרות ואת כל הפק"מים, ורק לחלק..

איך שיוצא ממוצאי החג, ישר מתחיל העברות.. אז הוא השפיע עליך, זכית להשפעה של אברהם אבינו. אבל צריך לקבל את ההשפעה. גם צריך להזמין אותם. צריך להכין להם כיסא..

מה כל העניינים האלה? החיד"א כותב⁶, לא הכנת לו כיסא, הוא לא יכנס לסוכה שלך, הוא לא יבוא. למה? כי אתה

יום שני - יצחק אבינו

הדין. תראה, אני גונב אנשים, עושה להם הונאה, מדבר עם נשים, משחק איתן, חושב על פוגם בעיניים, פוגם בברית. מה יהיה עליי בסוף? מה יהיה איתי? מה יהיה הסוף שלי? צריך יראת שמיים. בקש יראת שמיים. בקש מהשם יתברך, בזכות הגבורה של יצחק, שיהיה לך פחד השם. אחר כך, כשיש לך פחד השם, תגיע ליראת הרוממות. תתחיל לאהוב את השם

אחר כך מגיע ביום השני יצחק. יצחק זה גבורה, זה יראת שמיים. יש אנשים מסכנים, אין להם יראת שמיים. אין להם כלום. בלי יראת שמיים אין לו כלום. מדבר עם נשים, צחוק, קלות ראש, גונב את זה, מרמה את זה, בר מינו. השם ירחם, אין לו יראת שמיים. הוא לא מפחד מהשם. אין לו פחד מהשם!

בחג סוכות, תגיד ליצחק, יצחק אבינו - אתה גבורה, מידת

יום שלישי - יעקב אבינו

לפעמים מגיע יום שלישי בבוקר, אדם אומר: אני עושה עכשיו לסוכה המשכת המוחין, מוריד את החסדים לגוף, מחבר את הדעת, אני עכשיו אריה! הוא חוזר הביתה, אשתו אומרת לו "אני רוצה לנסוע לאמא שלי". שם כולם כופרים. עכשיו בוא נראה אותך בדבקות.. כולם עם טלפונים שם, צחוק, קלות ראש, פריצות. מה עושים? זה הדבקות שלך בהשם יתברך, לקחת אותה לאמא שלה.

אחר כך מגיע יום שלישי, זה יעקב. יעקב זה תפארת. מה זה תפארת? תפארת זה דבקות. כל הסוכה עצמה זה דבקות אחת גדולה. זה שם הוויה שמתגלה בסוכה, בסוד "ימינו תחבקני", אתה יושב עם השם בחיבוק. ואם אדם יתפוס את היום הזה של יעקב אבינו, באמת, בדבקות אמיתית, ששם הוויה תמיד יהיה מולו, ואם יכול להיות שילוב אדנות, אדרבה, זה דבר מצוין, מזכך את הנפש שלו. כל דבר ודבר הוא יודע שזה רק השם יתברך.

6 הרב הביא את זה בחזון עובדיה

7 הרב סלמן מוצפי היה מדליק נר לכל אחד. מכבד אותם. כמובן אם זה לא סכנה לסוכה.

8 צחוק בסוכה לא, כי זה כבר צחוק וקלות ראש.

לרצון השם, להיות עבד אמיתי. השם שלח אותך, אתה לא זימנת את זה, אתה לא אמרת לה "בואי ניסע לאמא שלך", אתה לא תכננת, זה הזדמן לך? תשתוק..

קיים רצון השם, תעשה מה שהשם רוצה ממך. זה נקרא דבקות. דבקות זה להתבטל לרצון השם יתברך. יש אנשים שהדבקות אצלם זה מבטלים את השם אליהם. כאילו גם השם עובד אצלו. זה נקרא דבקות אצלו, שהכל צריך להיות מתוקתק לפי הרצונות שלו. זה בקליפה. בקליפה ככה זה עובד. בקדושה, תבטל את הרצונות שלך.

כמובן אתה- לא להיות שם, כי יש פריצות. היא צריכה להבין אותך, תחפש בית מדרש ללמוד. משהו התקשר אליי, ואמר לי שהוא במצב כזה ובכל האיזור יש רק בית כנסת אחד, של רפורמים. אז אמרתי לו, אז תלך תלמד מתחת לאיזה עץ..

על כל פנים, מה הדבקות שלך עכשיו? זה רצון השם. איפה הוא שלח אותי? גם אם ה' שלח אותי למקום שיש בית כנסת של רפורמים ושיש שם פריצות, זה הדבקות שלי. בלי סוכה. זו הדבקות בהשם. לא להיות טיפשים. **להיכנע**

יום רביעי - משה רבנו

לחבר את הדעת למעשים. צריך בינה, להתבונן בכל דבר.. מה זה להתבונן? מתי את התורה הזאת כן לעשות אותה, ומתי התורה הזאת לא מתאים לעשות אותה. דיברנו על זה בשיעור שעבר, לכל מצווה יש את התורה שלה. זה בינה, להתבונן אם התורה הזאת פה מתאימה או לא מתאימה. אחר כך, שהתבוננת, לחבר עם הדעת למעשה עצמו. וזה מה שכתוב שתלמיד חכם שאין לו דעת, אפילו נבלה סרוחה טובה ממנו. ככה הלשון של חז"ל! **בלי דעת, זה בלי לחבר את הידיעות שלך למעשים שלך.**

יום רביעי, מגיע משה רבנו, נצח. ענווה. "ונחנו מה". איך אדם זוכה לתורה? אדם יכול להיות אוצר החכמה. לזכור דפים, דפים, דפים, אבל הוא לא מבין כלום, הוא תוכי. הגמרא מספרת במועד קטן, שבאו לרב הונא, אמרו לו "בוא תספיד איזה חכם שנפטר". אמר "מה אני אגיד בהספד?" "מת ארון ספרים"?! מה אני אגיד? ככה הגמרא אומרת. מה נקרא תלמיד חכם? תלמיד חכם שיש לו ענווה, יודעים שהתורה ירדה אליו. "ונפשי כעפר לכל תהיה", ורק אז "פתח ליבי בתורתך". אדם שיודע להבין דבר מתוך דבר, אין לו רק ידיעות. הידיעות זה חכמה. צריך בינה. וחייב

יום חמישי - אהרון הכהן

המשכות, המשכות, המשכות, והוא רב עם אשתו. הוא משך מהקליפה, הוא טעה בכתובת. איך אתה חמישה ימים מושך, עושה המשכות מהדעת, מתקן את הדעת, **ואתה רב עם האישה? אז משכת מהקליפה, טעית בכתובת?**

אהרון הוא כנגד שבע ענני הכבוד. בדרך כלל יום חמישי רבים עם האישה.. התאפקו 4 ימים, ביום חמישי זה מתפוצץ. אהרון אוהב שלום ורודף שלום. כל עניין שבע ענני הכבוד זה כנגד השלום. לקנות מידת השלום, לאהוב את הבריות, לכבד את הבריות, לאהוב שלום ולרדוף שלום.

זה הבחינה של שבע ענני הכבוד. איך אדם יודע אם הוא זכה לדעת? אם חמישה ימים עברו בחג סוכות, הוא עושה